

stemte Indtryk, at Ingenieurcorpsets Oberflag gaae noget i denne Retning.

N. Sæge: Dengang Hærloven blev vedtagen, var jeg ikke Medlem af Thinget. Det kan altsaa ikke falde mig ind at gjøre nogen Bemærkning om selve den Organisation, som da fandt Sted, og som skulde gjælde for en vis bestemt Tid; men naar der fremkommer Begjæringer fra den høitærede Krigsminister om temmelig store Beløb ud over det, der saaledes er slaaet fast, saa studser man noget derved og faaer visse Betænkeligheder. De cærede Herrer ville have seet af det Statsregnskab, som endtes den 31te Marts forrige Aar, at Udgiften til Hær og Flaade har været over $7\frac{1}{2}$ Million Rd. Der kommer nu iaar Begjæring, foruden om de 4,034,000 Rd., der staae i Finantsloven, tillige om extraordinære Bevillinger til et Beløb for Krigsministeriet af 740,000 Rd. og for Marinen af omtrent 146,000 Rd. Det er meget store Summer, og selv naar altsaa en mindre, extraordinair Begjæring ønskes bevilget som denne, kan man ikke frigjøre sig for visse Tvivl med Hensyn til, om det er muligt at vedblive med disse extraordinære Udgifter, og man opfordres til meget nøie at tænke over, hvorvidt det er muligt at indskrænke nogle af disse Bevillinger. Jeg kan overmaade godt sætte mig ind i den høitærede Krigsministers Stilling og kan ikke Andet end sande de Ord, han fremførte, at det var ham høist ubehageligt at komme med disse extraordinære Begjæringer. Det nærværende Forslag har vel ingen stor finansiel Betydning, det angives at ville medføre en aarlig Udgift af omtrent 11,688 Rd.; men dertil maae vi jo erindre, at der er en Post paa de extraordinære Udgifter, som staaer i Forbindelse med den, idet der begjæres 60,000 Rd. til disse Sominer. — Derved faaer Sagen jo lidt større Betydning, og jeg kan ikke nægte — uden at ville gaae ind i denne Sominehistorie — at naar der staaer i Lovforslaget, at en Deel af disse Sominer vil kunne finde Anvendelse ved Kjøbenhavns Søbeseftning, saa har jeg naturligviis, da jeg nu endog ingen Tro har til, at Kjøbenhavns Søbeseftning kan være til nogen synderlig Nytte eller til nogen-

høist Nytte, en endnu større Tvivl om, hvorvidt man skal bevilge Penge til dette Accessorium til Søbeseftningen. Jeg kan heller ikke nægte, at jeg tvivler paa, at det Farvand, som en Fjende her vilde opløge for at beskjede Kjøbenhavn, som der har været nævnt, skulde være egnet til der at anvende Sominer. De fjendtlige Skibe ville jo vel vogte sig for at komme paa saadanne Steder, hvor de kunne vente at træffe Sominer, hvis Tilstedeværelse man har bekjendtgjort isorveien, uden at de ere der, og selv om de virkelig ere der. Der er for Fjenden ingen Nødvendighed for at komme enten Søbeseftningen eller disse Sominer nær. Derimod indrømmer jeg, at de have spillet en vis Rolle og formodentlig ville komme til at spille en endnu større i snevrere Farvande, og at det, naar de have været brugte i de forenede Stater — jeg formoder, at den høitærede Krigsminister kjender det bedre end jeg — da netop har været i saadanne snevre Farvande; men her have vi et aldeles aabent Farvand. Jeg kan ikke troe paa de Nygter, der gaae om, at man vil bygge Forter paa Middelfrunden og paa Stubben, men jeg skal villigt indrømme, at hvis det virkelig skulde være Meningen med de saakaldte Søforter, saa vil det være en ret hensigtsmæssig Anvendelse af 12 Millioner at nedlægge dem paa Middelfrunden og Stubben, uden at jeg derved indrømmer, at vi opnaaede noget sikkert Forsvar for Kjøbenhavn. Jeg har blot villet henstille til Overveielse denne Deel af de extraordinære Udgifter. Med Hensyn til dem er jeg bange for, at vi befinde os paa, hvad man kalder en Glidbane. Vi gaae efterhaanden fra den ene extraordinære Udgift til den anden, saa at man glemmer, hvad der dog egentlig i sin Tid vedtoges som det, man kunde anvende til Landets Forsvar. Man begynder, synes jeg, at overfride de rimelige Grændser i saa Henseende. At vi kunne skaffe Pengene, at vi kunne bære de Skatter, der behøves for at skaffe dem tilveie, vil jeg ikke nægte, men jeg paastaar, at jo mere man trækker ud af Befolkningen til disse Udgifter til Forsvaret, desto mere svækkes man de Kræfter, som ellers uden disse store Byrder vilde kunne udvikle sig til Bedste for Landet. Der blev yttret af det